

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v H., prechodne v J., zastúpeného J., advokátom so sídlom v H., proti žalovanej **R.**, bývajúcej v H., **o vydanie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 17 C 70/2008, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. augusta 2008 sp. zn. 7 Co 122/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné uznesením z 11. júna 2008 č.k. 17 C 70/2008-18 vydal predbežné opatrenie, ktorým žalovanej až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6 Ro 167/2008 zakázal nakladať, prenajať alebo scudziť podiel žalovanej (1/6) k nehnuteľnostiam v kat. úz. H. zapísané na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere X. m², parcela č. X. - záhrada a dom súp. č. X. na parcele č. X. vo výmere X. m².

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovanej uznesením z 20. augusta 2008, sp. zn. 7 Co 122/2008 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Mal za to, že v konaní bola preukázaná dôvodnosť pre nariadenie predbežného opatrenia, keďže osvedčil všetky skutočnosti potrebné pre záver

o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i že mu hrozí nebezpečie bezprostrednej ujmy.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 O.s.p. platí, že dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ prvá veta O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danom prípade smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodované o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré

sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné. Prípustnosť dovolania žalobcu preto z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p, ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Dovolací súd existenciu niektorej z vyššie uvedených väd však v konaní nezistil a ani sám žalobca ich existenciu netvrdil.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), možno ho ale uplatniť len vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Samo osebe však nesprávne právne posúdenie nezakladá prípustnosť dovolania, lebo nemá za následok vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli v dovolaní tvrdené a v dovolacom konaní zistené, dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218

ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnému účastníkovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková